ATEŞ
ÇOCUKLARA-
HAFTALIK
MECMUA
HOTEL
SAYI : 5
15 KURUŞ
ÇİZGİ DİYARI İÇİN ZAMANGEZGİNİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR.

KANUNSUZ ŞEHİR

Tom Harden:

— Şu otel yataklarında da bir türlü rahat edemiyorum.

Diye mırıldanarak, söylenmeğe başladı. Gece epeyce ilerlemişti. Sabahtan beri at üzerinde yol almıştı. Ertesi sabah da erkenden yola çıkacaktı. Dışardan akseden çalgı seslerine bakılırsa kasabanın gazinoları hâlâ işliyordu. Çok ağır küfürler savuran, naralar atan sarhoşlar otelin önünden geçiyorlardı.

Tom, yatakta sırtüstü dönerek ellerini başının altına koydu. Kendi kendine:

— Anlaşıldı, dedi. Bu Kasabada rahat uyku uyumanın imkânı yok... Bu gidişle dinlenmek için yarın da burada kalmam lâzımgelecek galiba!

Tecrübeli kovboy, kasabaya ilk adımını attığı zaman, halkın karma karışık, intizamsız bir hayat sürdüğünü anlamıştı. Hele çabuk uyumasına yardımı olur diye bir kaç kadeh viski içmek için, yolunun üstündeki gazinoya girdiği zaman, ilk tahminin ne kadar doğru olduğunu daha iyi anlamıştı. Gazino, tıka basa adam doluydu. İçki tezgâhına kadar zorla ilerliyebilmişti. Etrafta dolaşan süslü kadınlar, müşterilere laf atmakta, açık saçık şarkılar söylemekte veyahut masa başında erkeklerle kumarın her türlüsünü oynamaktaydılar...

Tom Harden, istemiye istemiye üç kadeh viski içtikten sonra, kendisini dışarı attı. Gazinonun karşı sırasındaki otele gitti. Ne olur, ne olmaz belki bir sarhoş müşteri gece yatak arkadaşı olur da uyku uyuyamam diye yattığı odanın iki yatağını birden kiralamıştı. Kovboyun odasına sarhoş girmemişti ama, dışardakiler de bir türlü rahat vermiyorlardı.

Baktıkı sağa sola dönmekle uyuyamıyacaktı, dışarıya çıkmıya kasabanın havasına uymaya karar verdi yataktan kalkıp giyindi. Pantolonunun paçalarını da çizmelerinin içine soktuktan sonra, duvarda asılı duran şapkasıyla tabanca kemerini almaya davrandı. Fakat tam bu sırada dışardan arka arkaya atılan silâh sesleri duyulmaya başladı.

Tom, hemen odanın önündeki balkona fırladı. Karşıdaki gazinonun içeri dışarı açılır dar kapısından oluk gibi insan birbirlerini ezercesine dışarı fırlıyordu. İçerde, patlayan silâh sesleri hâlâ devam ediyordu. Tom Harden, hiç kımıldamadan balkonun tırabzanına dayanmış, gazinonun boşalışını seyrediyordu. Nihayet kör kütük sarhoş olanlar da yıkıla sallana dışarı çıktılar.

Artık gazinonun içindeki silâh sesleri azalmıştı. Yol kâmilen sokağa fırlıyan insanlarla doluydu. Kimse gazinonun kapısına yanaşmağa cesaret edemiyordu. Balkonun altına dört beş kişi toplanmış, ortalığı allak bullak eden adamı kimin yakalaması lâzım geldiğini münakaşa ediyorlardı. Tom, daha fazla dayanamıyarak bağırdı:

— Bu kasabada kanunu tatbik edecek şerif yok mu?

Aşağıdaki topluluktan birisi cevap verdi:

— Şerif var ama haydudu yakalamak için biraz nazlanıyor.

Tom Harden alayla:

— Desenize burada tevkif merasimle yapılıyor.

Buna ikinci bir ses cevap verdi:

— Delikanlı çok yüksekten konuşuyorsun. Aşağı inde boyunu görelim!..

Tom Haden, içeri girip merdivenlerden inmek zahmetine katlanmadı. Doğrudan doğruya balkonu destekliyen direklerden birine sarılarak aşağı kaydı. Aşağıdakiler hemen etrafını sardılar. Tom, bir doksanlık boyuyla hepsine tepeden bakıyordu. Topluluğun içerisinden birisi ilerliyerek:

— Delikanlı, ben bu kasabanın nahiye müdürüyüm, dedi.

Sonra eliyle birisini gösterdi:

— Bu kasabanın şerifi Jon Berker.

Diye ilâve etti. Tom, hayretle sordu:

— Mister Berker, niçin hâlâ gazinodaki haydudu, tevkif etmiyorsunuz? Biraz daha gecikirseniz, bir kaç kişinin canını daha alacak.

Berker, Tom'a dönerek:

— Dört çocuğum ve karım. beni her gece evde beklerler, dedi. Korktuğumdan değil, fakat onlar için yaşamam lâzım. İşte şeriflik yıldızı. Eğer kabul ederseniz onu siz yakalayın!..

Nahiye müdürü, bu fırsattan istifade ederek hemen yıldızı Tom'un göğsüne taktı, ve:

— Şu andan itibaren kasabamızın şerifi sizsiniz genç adam, dedi.

Tom, güç durumda kalmıştı. Teklifi red edemezdi. Yıldız göğsünde parıl parıl parlıyordu. Artık gazinodaki silâh sesleri tamamen kesilmişti. Belki haydut kuzu gibi teslim olacaktı.

Tom silâhını çekerek gazinonun kapısına doğru yavaş yavaş yürümeğe başladı. Etrafa dağılmış olanlar, bu cesur yabancı adama bakıyorlardı. İnsan, bile bile ölümün kucağına doğru gider miydi!

Gazinoyu birbirine katan ve bu arada kumar masası arkadaşlarından iki kişiyi öldüren haydut, Kızılderili Bil'di. Daha doğrusu bu haydut, tam kızıl derili değildi. Babası beyaz bir adamdı. Bil içkiyi biraz fazla kaçırdımı etraftakilerle evvelâ ağır şakalar yapmağa başlar, sonra da işi silâh oyununa kadar götürürdü. Nitekim bu akşam da kendisile zorla kumar oynamaya mecbur ettiği iki kişinin kanına girmişti.

Tom Harden, yavaş yavaş yürüdü. Kanatlı kapıyı iterek içeri girdi. Girmesile bir silâh patladı. Kurşunun ölüm rüzgârını yanağında hissettirmişti. Fakat serin kanlılığını hiç bozmadan, kumar masasında yüzükoyun yatan iki kişinin yanına gitti. Yokladı. İkisi de ölmüştü.

Kızılderili Bil adamakıllı şaşırmıştı. Şimdiye kadar kasabanın gazinolarını birçok defalar allak bullak etmişti. Fakat kimse de onu yakalamaya, cezalandırmaya cesaret edememişti. Çünkü herkes onu Hopkins çetesine dahil olduğunu biliyordu.

Tom, etrafına seri bir göz attıktan sonra yüksek sesle:

— Seni kanun namına tevkif ediyorum. Teslim ol!.., dedi.

Bu sözlere Bil bir kahkaha attıktan sonra silâhı ile cevap verdi. Azılı, sarhoş haydudun ikinci kurşunu da hedefini bulamamıştı.

Tom:

— Sarhoş kafayla silâh bu kadar kullanılır, dedi.

(Devamı 11 inci sayfada)

ATEŞ
ÇOCUKLARA MAHSUS HAFTALIK MECMUA

Çarşamba Günleri Çıkar
Sayısı 15 Kuruştur.
SAYI: 5 CİLT: 1, Yıl: 1
22 Ekim 1952

Çıkaran:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres:
Cağaloğlu Türbedar sokak, No. 16
İstanbul

Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden Mes'ul Müdür:
NAZİM ÜNVERDİ

Teknik Sekreter:
TURHAN ŞİMGA

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ MATBAASI

Cağaloğlu - İstanbul

★ ★ ★

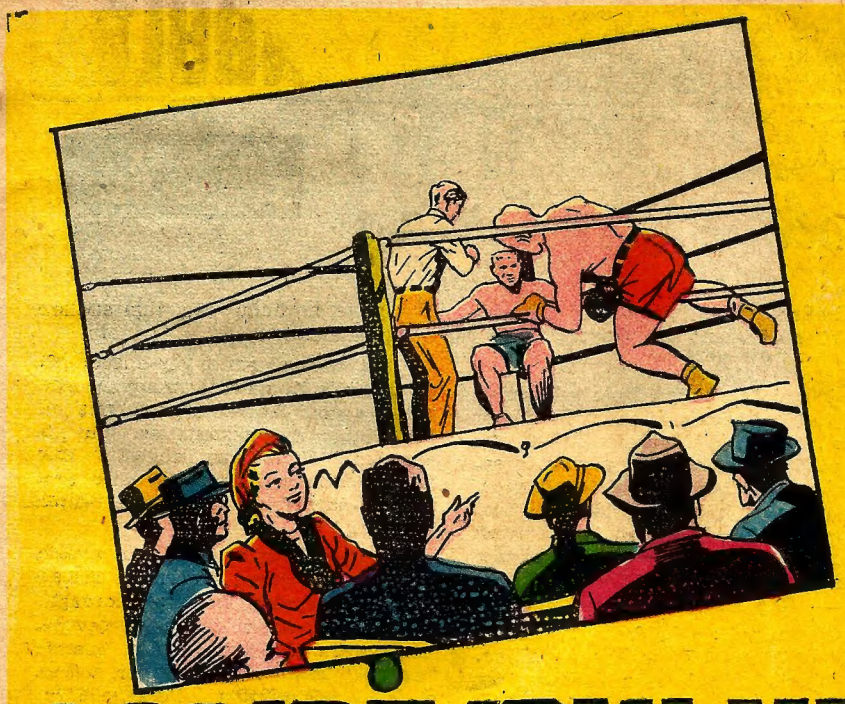

ŞAMPİYONLUK Maçı

YAZAN: TURHAN ŞİMGA

Günlerdenberi beklenen boks maçının yapılacağı salon hınca hınç dolmuştu. Ortalıkta derin bir uğultu vardı. Heyecandan hiç kimse yerinde duramıyor, yanındakilerle hararetli hararetli münakaşa ediyorlardı.

Meşhur Fransız boksörü Pier, iki aydır Amerikanın muhtelif şehirlerinde yaptığı üç karşılaşmayı da çok kısa bir müddet içinde nakavt ile kazanmıştı. Pierin bu başarısının halk üzerinde uyandırdığı müsbet tesir sebebiyle derhal organizatörler harekete geçmişti. Dünya orta sıklet şampiyonu Vallas ile bir karşılaşma yapması için Pierle anlaşmışlardı. Vallasın kuvvet ve tekniği bütün dünyaca biliniyordu. Şimdiye kadar 57 karşılaşma yapmış olan bu namlı boksor bunlardan ancak on sekizini sayıyla, diğerlerini ise nakavtla kazanmıştı. Yalnız bu maçın ehemmiyetini artıran bir nokta da Vallasın sayıyla yendiği Tomson'u Pierin on gün evvel iki dakikada nakavt etmesiydi.

Organizatörler alâkayı arttırmak için bu noktayı belirterek Pier lehine müthiş reklâm yapıyorlardı... Günler geçtikçe bu reklâm tesirini göstermiş ve bahsi müşterekler Pier lehine olmak üzere bire karşı altıya çıkmıştı.

İşte böyle iddialı bir karşılaşmayı seyir için günlerce evvel kara borsadan bilet tedarik edebilenler salonu doldurmuşlardı. Vallas maça ünvanını koyarak çıkacağı için bu mühim karşılaşma otuz raund olarak tespit edilmişti.

Pier, soyunma odasında uzanmış olduğu halde masörü, hafif hafif vücudunu ovuyordu.

Kapı hızlı hızlı vuruldu. Sonra Pier'in «gel» demesini beklemeden açıldı. İçeriye girenleri görür görmez birden şaşırdı. Sonra ayağa kalktı. Karşısında karısı ile sekiz yaşındaki oğlu vardı.

Odaya bir sessizlik çöktü. Bu sükûtu bozan karısı oldu.

— Ne o Pier, geldiğimize memnun olmadın mı?

Kendisini toplayan Pier karısını ve çocuğunu kucaklayarak:

— Hayır, Janet dedi, yanlış anlama. Tâ Fransadan kalkıp da buraya yani Amerikaya benim maçımı seyretmeğe geleceğinizi hiç ümit etmiyordum. Sonra haber de vermedinizdi.

— Sana sürpriz yapalım dedik. Hem Pol da çok ısrar etti. Babasını dünya şampiyonu olurken görmeği çok istedi.

— Demek şampiyon olacağıma inanıyorsunuz!

Janet, Pierin gözlerine derin derin bakarak:

— Sana güveniyorum. Fransada senin için bahse girdim. Dünya şampiyonu olarak Pieri getireceğim dedim. Bu sözlerim alayla karşılandı ama, benim sana inancım çok.

Pier, odada sinirli sinirli dolaşıyordu.

— Ne o Pier, yoksa...

Genç boksör geriye döndü. Karısının omuzlarından tuttu.

— Keşke böyle bir iddiaya girmeseydin. Ve keşke buraya da gelmeseydin! Hayır, sözümü kesme.. Döüşeceğim adamın zayıf taraflarını çok iyi biliyorum. Fakat dövüştür bu. Belli de olmaz.

— Sende bir tuhaflık var Pier. Hiçbir maçına çıkarken böyle konuşmazdın. Daima yeneceğim derdin.

Her ikisi de susmuştu. Pier oğlunu kucağına aldı, göğsünde sıktı.

— Sen de iddiaya girdin miydi Pol? diye sordu.

— Girdimdi ama pişman oldum. Şimdi bir tuhaf konuşuyorsun da..

Karısınla çocuğu girince dışarıya çıkmış olan masör, kapıyı aralıyarak başını içeriye uzattı.

— M. Pier, maçın başlamasına onbeş dakika kaldı. Ancak hazırlanırız.

DEVAMI 11 inci SAYFADA

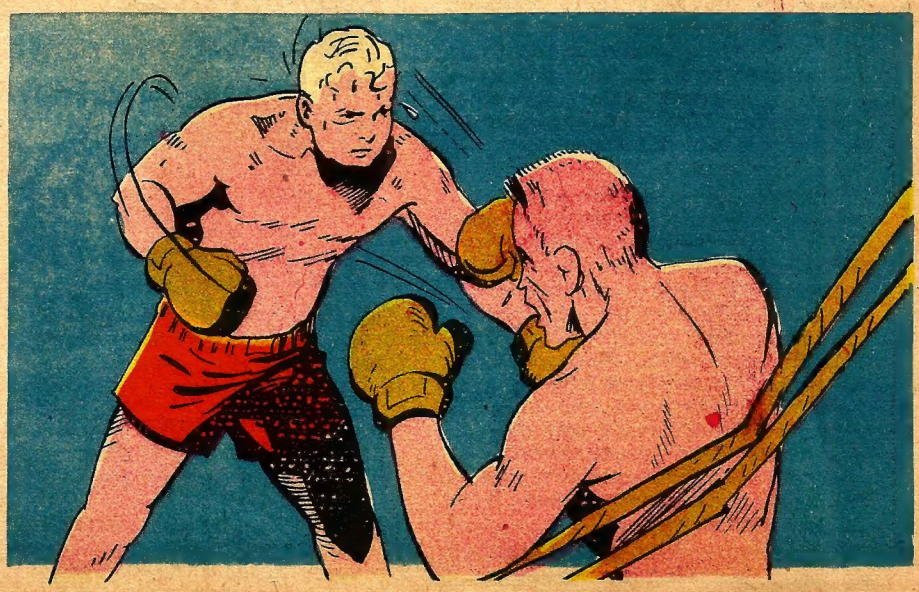

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

— Dikkat Yorgo, İçindekine dikkat.

Amele kazmayı bıraktı ve evvelâ eline keseri aldı, henüz taze ve yumuşak bir halde bulunan sıvaları indirmeğe başladı. Yüksek tavanlı, büyük bir odanın içinde yere düşen sıvaların ince ve gevrek sesinden başka hiçbir gürültü yoktu. Kimse kımıldamıyordu. Gözler, içinde bir kadın saklıyan bu esrarlı duvarın, bu ayağa kalkmış acaib mezarın üstüne dikilmişti. Burada sahiden bir kadın gömülü mü? Yorgo aldanmış olmasın? Üç dakika, beş dakika sonra şu tuğlaların altından güzel bir kadın vücudü mü çıkacak? Sağ mı, ölmüş mü? Polis müdürü, arada bir "Yavaş" diyordu. Yorgo kazmanın bir ucuyla tuğlaları yerinden oynatmıya başladı. Mehmet Rıza da eline keseri aldı ve ona yardım etti. İlk önce baş taraftan tuğlaları çektiler. Dağınık kadın saçları göründü.

Herkes bir hayret çığlığı koparak duvara yaklaşmıştı. Polis müdürü kadına hitaben bağırdı:

"Hayatta iseniz biraz daha sabrediniz , şimdi sizi kurtaracağız!"

Bir tuğla daha çekilince kadının bir kulağı, çene kemiği, bir yanağı göründü. Ağzına sarılı bağın yarısı da göze çarpıyordu. Kadın başının bu görünen kısmında hiçbir hareket yoktu. Birçok eller kadının yüzünü örten tuğlalara doğru uzandı ve biraz sonra baş tamamiyle meydana çıktı: Bembeyaz ve toprak lekeleriyle kirlenmiş çehre üstünde gözler yarı kapalıydı ve burun delikleri de içeride olmak üzere bütün ağız, çene bağlıydı. Kadının nefes aldığına, yaşadığına dair hiçbir alâmet yoktu. Mehmet Rıza, yanındakilere, odanın pencerelerini açmalarını rica etmişti.

Sonra hemen kadının ağzındaki bağı çekip çıkardı. Dudakları da soluktu. Merkez memuru kanepeyi açık pencerenin önüne çekiyordu. Yorgo büyük bir ihtiyatla, fakat vücudunun bütün kuvvetiyle kazmanın ucunu tuğlalara takarak birkaç hamlede duvarı açmıştı. Kadının vücudu tamamiyle meydana çıktı ve önü boşaldığı için ileriye doğru sallandı. Adeta hemen canlanmış gibi olmuştu. Mehmet Rıza vücudu kucakladı, ve kanepeye taşıdı, arka üstü uzattı. Esvabını çözerken: Çabuk bir doktor" diye bağırıyordu.

Merkez memuru gene sokağa fırlamıştı, Mehmet Rıza kadının nabzını yokladıktan sonra hemen kalbi üstüne masaj yapmağa başladı. Ötekiler de vücudunu oğuyorlardı.

* * *

Yirmi dakikadan fazla uğraştıkları halde kadının vücudunda hiçbir hayat işareti görünmedi. İkinci şube müdürü de sokağa çıkmış, dışarıdaki memurlar vasıtasiyle komşulardan büyük bir gaz lâmbası buldurmuştu. Şimdi odanın her tarafı tamamiyle görünüyordu. Mehmet Rıza kendini bir koltuğa atarak:

— Geç kaldık. diye mırıldandı.

Başını yukarı kaldırdı. Yorgonun tarif ettiği yaldızlı tavanı görüyordu. Duvarlarda halılar vardı. Her tarafı boş olan evin bu odasına kim eşya getirmişti? Bir iki gün evveline kadar üstünde kiralık levhası bulunan bu konağın pek yakında kiralanmış olması lâzımdı. Kadının hayatından ümidini tamamiyle kesen Mehmet Rıza ev sahibinden alacağı malûmata güvenmeğe başlamıştı. Ayağa kalktı ve büyük odanın içinde dolaştı. Cep fenerini de yakarak eşyaya, duvarlara, yerlere bakıyordu. Polis Müdürü de onun yanında yürüyor ve sorduğu tek tük suallere cevap alamıyordu.

Yarım saat sonra bir doktor geldi ve kadının cesedini muayene ederek bir saat kadar evvel ölmüş bulunduğunu ve kurtarılması için hiç bir ümid olmadığını söyledi. Biri kalbin üstüne, biri de sol kola yaptığı iki enjeksiyon tamamiyle tesirsiz kalmıştı.

Herkes ölünün etrafında ayakta duruyor ve insan zekâsının tabiate karşı bu aczine kollarını kavuşturarak bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Doktor ölümün kısmen "asfiksi" kısmen de heyecan neticesi kalp sektesinden ileri geldiğini söyledi. Mehmet Rıza kanepenin önüne diz çökmüş, cesedin bütün vücuduna yakından bakıyor, elbisesinin kıvrımlarına bile dikkat ediyordu. Kollar üstünde çürükler ve tırmıklar bulunduğuna dikkat etti. Başın üstünde ve saçların arasında da küçük bereler ve kan lekeleri vardı. Mehmet Rıza bu lekeleri duvarın içinde ve baş hizasına gelen noktada da buldu:

— Şüphesiz, dedi, kadını duvarın içine sokmak için biraz hırpalamak ve zorlamak lâzım gelmiş. Koldaki çürükler bundan.. Duvarın içine girerken son defa çırpınmış olacak. Başı arkaya şiddetlice çarpmış ve kanamış..

İkinci şube müdürü mırıldandı:

— Güzel bir kızmış..

Mehmet Rıza kanepenin üzerinde hareketsiz uzanan zavallı kızın vücuduna son defa bir göz atarak cevap verdi:

— Evet.. Fakat geç kalmışız..

Zavallıyı kurtaramadık... Yapılacak bir şey yok artık.. Burada savcının vazifesi başlıyor. Bizim işimiz başka yerde..

Sonra merkez memuruna dönerek sordu:

— Bu evin sahibi Hacı Nuri Beyi tanıyor musunuz?

— Evet... Şaşılacak şey... Çok namuslu, bu semtte iyi ahlâkile tanınmış, hürmet görmüş bir adamdır.

— Nerede oturur?

— Bakırköyünde.

— Telefonu var mı?

— Olacak.. Çok zengin adamdır.

Mehmet Rıza polis müdürünün yüzüne bakarak:

— Onu bu gece celbetmeliyiz. Dedi.

Ölünün başına iki memur bırakarak hep birlikte evden çıktılar. Mehmet Rıza giderken kapının önündeki basamaklara da bir göz gezdirdi ve gayri memnun, bir tavırla başını salladı. Bütün izler karma karışıktı. Belki de biraz evvel merkez memuruna tenbih etmeği unuttuğu için o basamaklardan çıkan

Pekoş Bilin

HARİKÜLÂDE MACERALARI

İlk Macera:
SİRKİN ESRARI
23 Ekim Perşembe günü çıkıyor.

İçindeki kuponu adresimize gönderen okuyucular aşağıda numaraları yazılı bir düzüne Millî Piyango biletine ortak olurlar.

194330	274571	079742	455743
136514	278295	060416	414167
455728	278239	278259	079743

Dikkat: Bu biletlerin hepsi 1/4 lük olup 29 Ekim 1952 Cumhuriyet bayramı çekilişine aittir.

doktorun ve diğer memurların ayakları, izleri silmişti.

* * *

Ahu Dudu sokağı bir yokuş üstündedir. İniş istikametinde Ağa hamam caddesine, çıkış istikametinde de Bursa sokağına giden bu yokuş, geceleri, soluk mavi bir loşluk içinde uyur. Yukarıda Beyoğlu, aşağıda Ağahamam caddeleri elektrik ışıkları ve canlı bir kalabalık içinde kaynarken bu sokak tenhadır; bir tek elektrik lâmbası, yokuşun ortasına atılan süprüntüleri, arada bir geçen tek tük yolcunun ayağına takılmaktan menedecek kadar bile aydınlık vermez. Denilebilir ki burası, görünmez duvarlarla hayattan, hareketten, ışıktan ayrılmıştır.

Fakat, bir kaç gecedir, oradan geçen yolcu gölgeleri sıklaştı. Hatta bu gölgelerden bazıları kaldırıma ayağını koyarak iskarpinini bağlamak bahanesiyle duruyor, bazen aynı gölge birkaç defa geçiyor; köşe başlarında sabit karartılar peyda oluyor. Çünkü bu sokakta, eski Amerika konsoloslarından Hister Daniel Ridway'ın karısı oturuyor ve Arsen Lüpen'in İstanbula geldiği duyulduktan sonra, polis, eroin kaçakçılığiyle alâkasından şüphe ederek Madam Ridwayın dört katlı, büyük evini göz altında bulundurmaktadır.

Mehmet Rızanın duvara gömülen kadınla meşgul olduğu gece, Ahu Dudu sokağının derin sessizliğini bozan garip bir hâdise olmuştu:

Madam Ridwayın oturduğu evin bir penceresi açıldı, karanlıkta beyaz evsaflı bir kadın göründü ve sokağa doğru eğilerek rumca, fransızca, türkçe, karmakarışık bir dille arazı çıktığı kadar haykırmağa başladı. Gelip geçenler durup pencereye baktılar, polis memurlarından biri hâdiseyi merkeze haber vermek için koştu, bitişik büyük binanın pencereleri açıldı, ve dışarıya başlar sarktı.

Sokağın ablokasını idare eden Mehmet Rıza, o gece duvara gömülen kadın vak'asına koştuğu için bu hâdiseden haberdar edilememişti. Galatasaray merkez memuru bey de o vakaya gitmişti. Nöbetçi komiser Ahu Dudu sokağına geldi ve penceredeki kadının haykırışlarını dinledi. Bu bir imdad çığlığına hiç benzemiyordu. Zira, penceredeki kız hem boğazı sıkılıyormuş gibi haykırıyor, hem de durup durup şarkı söylüyordu. Ahali sokakta birikmişti. Kahkaha atanlar, "çıldırmış." diye bağıranlar, "vahvah!" diye başını sallayıp geçenler vardı.

Komiser bu eve ait işin pek nazik olduğunu bildiği için kapıyı çalıp sormaya cesaret edemiyordu. Hattâ polis gözetlemeyi belli etmek korkusiyle biraz geriye de çekilmişti. Yukarı taraftaki hamamın köşesindeki kahveden çıkan bir sürü hammallar, serseriler ve diğer mahalleli evin önüne doldu. Bir tanesi komisere yaklaşarak dedi ki:

— Zavallı kız nihayet delirdi, komiser bey!

Zabıta memuru biraz dikkat edince bunun o kahvedeki çırak olduğunu anladı ve sordu:

— Sen bu kızı tanıyor musun?

Murteza:

— Tanımaz mıyım, komiser bey? Matmazel Lili., Ridwayların kızı.

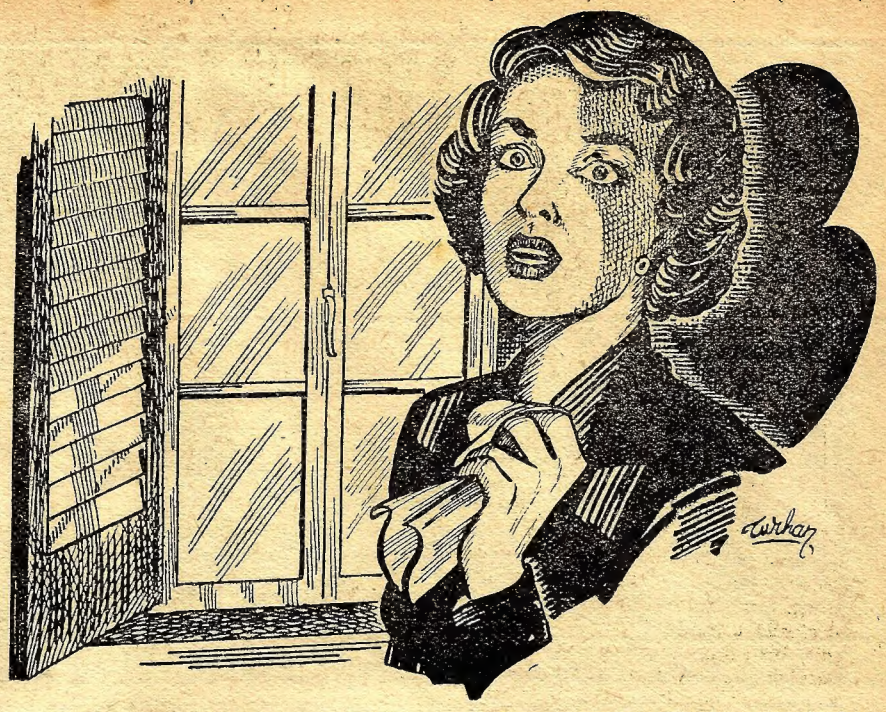

Hani çok sinirliydi. Avrupaya götürdüler. Yolda yürürken kaşını, gözünü oynatır. Çocuklar voyvo çekerler... Amma güzel kızdır. Komiser bey.. Bir kerre, zavallı, ablasiyle bizim kahvenin önünden geçiyordu, iki ay kadar var, üstüne bir fenalık geldi, hemen su yetiştirdik, yüzü bembeyaz olmuştu peykenin üstüne oturttuk, öyle bir titriyordu ki, bizim külüstür eski çerçeveler zelzele oluyormuş gibi zangırdıyordu. Kahveden şu eve kaç adım? Nihayet iki yüz.. Değil mi?

Şuradan şuraya gitmesi için otomobil çağırdılar. Vallahi... Nah... Komiser bey.. Şu kahveden şu eve otomobille gitti. Ablasında papel var, papel.. Tabiî... Amerikalı milyoner... Amma bu hastalıkta papel de nafile. Bak kızcağız delirdi işte..

Kahveci çırağı pencereye bakarak bağırdı:

— Yuu... Kız dansediyor be... Amma da kıyak ha!.. Demin küfrediyordu!.

Sahiden, penceredeki kız, bu sefer de fransızca bir şarkı tutturarak sıçramaya başlamıştı. Sivil memurlardan biri komisere yaklaşarak kulağına fısıldadı:

— Ne yapalım komiser bey?

— Verilen emir neyse onu yapınız. Evden çıkanlar takip edilecek, değil mi?

— Evet..

Sivil memur uzaklaştıktan sonra, kahveci çırağı, eve giren şişman bir adamı komisere göstererek:

— Hah... dedi, Fincanciyan geldi. Doktor...

Komiser de bu doktoru tanıyordu ve memnun oldu. Fincanciyan evden çıkınca kendisinden malûmat almak mümkündü.

Penceredeki kız aynı fransızca şarkının nekaratını belki onuncu defadır tekrarlıyordu. Fakat arkasında gölgeler peyda oldu, ve onu içeri çekmek istediler. Bu sefer kız gene rumca, fransızca, türkçe, karma karışık bir dille avazı çıktığı kadar haykırmağa başlamıştı, Türkçe kelimeler arasında: "Eşek, ayı, alçaklar, edebsiz" gibi küfürler vardı. Nihayet onu zorla içeri çektiler ve pencereleri kapadılar. Komiser giderek yokuşta toplanan ahaliyi dağıttı. Sonra tekrar eski yerine gelerek doktorun evden çıkmasını bekledi.

Yarım saatten fazla vakit geçmişti.

Nihayet doktor evden çıktı. Sivillerden biri uzaktan peşine takılmıştı, Komiser bunu da gördü ve evden uzaklaştıktan sonra doktorun yanına giderken başiyle sivile işaret ederek takibe lüzum olmadığını anlattı.

Sonra doktora iyice yaklaştı:

— Merhaba doktor bey, dedi, hayır ola?.. Rıdwayların evinde deli mi var?

(Devamı var)

Bir BİSİKLET,
Bir RADYO,
Üç FOTOĞRAF MAKİNESİ,
Beş KOL SAATİ,
Elli DOLMA KALEM
Ve
Bin adet muhtelif kıymetli hediye kazandırmak fırsatını veriyoruz.

Bu güzel ve zengin hediye kur'amıza bütün okuyucularımız katılabileceklerdir. Bunun için okuyucularımıza kupon toplamak gibi bir külfet de yüklemiyoruz. Ancak 10 uncu sayımıza kadar her sayıda bilhassa ufak bir yanlışlık yapılacaktır. Bu yanlışlık hikâyede, romanların birinde veya resimli tefrikalarda olabilir. 10 uncu sayımızdan sonra bu 10 yanlışı bir mektupla bize bildiren okuyucularımıza kur'amıza katılmak için bir numara verilecektir.

Okuyucularımıza çok dikkatli olmalarını hatırlatır, şimdiden kendilerine iyi şanslar dileriz.

GARP CEPHESİ

BÜYÜK HARP ROMANI

AZİZİM BİR BOMBARDIMAN OLACAK BUNU HİSSEDİYORUM

HAKİKATEN ÇOKGEÇMEDEN OBÜSLER YAĞMAĞA VE YANI BAŞIMIZDA PATLAMAĞA BAŞLADI..

...FAKAT BİZ HEMEN YERE YATTIĞIMIZ İÇİN. ÜSTÜMÜZDEN ISLIK ÇALARAK GEÇEN OBÜS PARÇALARINDAN ZARAR GÖRMÜYORDUK. İHTİMAL HAYVANİ KORKUMUZ BİZİ MUHAFAZA EDİYORDU.

KAMYONLAR [illegible]BAHLEYİN GİTTİLER. BİZ MUNTAZAM ARALIKLARLA YERE KAZIKLAR ÇAKIYOR VE ÜZERLERİNE ELLERİMİZİ YIRTAN DİKENLİ TEL GERİYORLUZ..

ŞİMDİ BARAKAMIZDA OLSAYDIK. İÇİMDE BİR SIKINTI VAR.

İŞİMİZ OLDUKCA UZUN SÜRMÜŞTÜ. KAMYONLAR GELİNCEYE KADAR UYUMUŞTUK. BİRDENU YANDIM. KAT, BİR PİPO YAKMIŞTI...

SENİ ŞU ÇALILARIN ARASINA DÜŞEN BOMBA UYANDIRDI. ÇALILARIN TUTUŞMASI HOŞ DEĞİL.

BOMBALAR YAĞIYORDU.

DEMİŞTİM SANA!

HAKLIYMIŞSIN

O SIRADA DEHŞET İÇİNDE KALMIŞ BİR ER GÖRDÜM.

HEY ARKADAŞ! YERE YAT VE MİHFERİNİ GİY!

MİHFERİNİ ÇIKARDI VE BAŞINI BİR ÇOCUK GİBİ KOLUMUN ALTINA SOKTU.

NİHAYET BİRAZ SÜKÛN BULDU..

ARTIK GEÇTİ DELİKANLI.

DURUM GİTTİKCE KÖTÜLEŞİYORDU. BAZI HAYKIRIŞMALAR DUYUYORDUK.

DİNLE BUNLAR İNSAN SESİ DEGİL!

YA NE?

YARALI ATLA[illegible]IN SESİ!.

ARKASI VAR

CESSUR KOVBOY BUJK JONES

ARKASI VAR.

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

Halid onbaşı bu sözlere de ehemmiyet vermedi:

— Ben, dedi, kadın lâfı ile iş görmem.

Harri güldü:

— Bu kadın amma, casus kadın.

— Ne olursa olsun..

— İkimizi de öldürtebilir.

— Biz harp için buraya gelmişiz. Harbde ölmek de var, kurtulmak da.

Harri biraz ciddileşti:

— Öyle değil Halid dedi. Bana inan.. Ben bunun ne yaman kadın olduğunu bilirim. Biraz sen de bilirsin. Şimdi beni iyi dinle.. Biz ikimiz de bu kadının emrine girmiş bulunuyoruz. Onun söylediklerini yapabilirsek büyük işler başaracağız.

Harri daha birçok dil döktü ve Halid onbaşıyı da ikna etti. Sonra Sakiye döndü:

— Oldu, dedi. Senin emrindeyiz.

— Öyle ise marş.. gidiyoruz. Hazırlanınız.

— Halide talimat verecek misin?..

— Hayır, onu yanımdan ayırmıyacağım. Şimdilik muavinim olacak..

Çok güzel İngilizce, bir Fransız kadar Fransızca, Çince, Japonca ve Rusça ile Almancayı da ana dili gibi konuşan Saki, denebilir, ki dünyanın yetiştirdiği casusların en yamanı, en korkuncudur. Saki, babası İngiliz, anası Japon bir melezdir. Japonyaya ticaret yapmak için gelen Harington, partöneri olan Sakinin anası ile tanışmış, sevişmiş ve üç sene beraber yaşamıştı. İşte Saki, bu sevişmenin meyvesi idi. Harington bir gün ortadan kaybolmuş, Haita bir taraftan barlarda çalışarak güzel Saki'yi büyütmüştü.

Saki on iki yaşında iken hayata atılmıştı. Önce bir kabarede yarı çıplak dans etmeğe başlamış, Sonra bir içkili gazinoda kasiyer olmuş, burada bir Japon subayı ile sevişmiş, sonra bir Rus subayı ile Moskovaya kaçmış, oradan Almanyaya geçmişti. Üç sene Almanyada kalan Saki'ye ilk casusluk dersini Almanlar vermişti. İkinci dünya harbinde Alman casusu olarak Amerikaya gitmiş, orada bir Amerikan subayı ile sevişmişti.

Saki, Amerikan subayına delice âşık olduğu halde Almanlar hesabına casusluk yapmaktan vazgeçememişti. Çünkü casusluk, Saki için nefes almak kadar mühimdi. Onun heyecanını tatmadan yaşayamıyacağını sanıyordu. Japonyaya gönderildiği zaman, Saki en büyük heyecanı duydu. Bu sefer, iki taraflı casusluk yapacaktı, Saki, bunu da idare etti. Kocasına en mahrem haberleri getirdi ve Japonyanın yıkılmasını âdeta Saki temin etti.

Fakat bir gün Saki'nin kocasını Çinliler yakaladılar ve kurşuna dizdiler. O zaman Saki Rusların hesabına casusluk yapmağa başlamıştı. Kızıl Çinliler de Saki'yi kendi elemanları olarak kullanıyorlardı. Saki, kocasını kurtarmak için çok çalıştı. Muvaffak olamadı. Mini mini yavrusu yalnız başına kalınca, Ruslardan ve Çinlilerden intikam almağa yemin etti.

İşte şimdi, bir taraftan Harri, bir taraftan Halit onbaşı ile bu tehlikeli işi başaracaktı. O zamana kadar ne Türk kuvvetleri kumandanı, ne de İngiliz ve Amerikan casus teşkilâtı ile konuşmuştu. Saki istiyordu, ki mühim sırlar elde ettikten sonra kendini tanıtacaktı. Hem Saki, Amerikan casus teşkilâtında çalışanların hemen hepsini tanıyordu. Kendisi teşkilâtını kurduktan sonra alacağı haberleri onlara vermek işten bile değildi. Yalnız en mühim iş Harri'ye düşüyordu. Çünkü Harri en tehlikeli yerlere girecek., en mühim haberleri alacaktı ve bunları ya telsiz ile, yahut mikro film ile Sakiye bildirecekti. Harri ile Saki, başka hiç kimsenin çözemiyeceği bir alfabe hazırlamıştı. Telsiz ile bu şifre vasıtasiyle konuşacaklardı. Mikro film den başka yeni bir icatları daha vardı, ki bu o zamana kadar hiç bir casusluk teşkilâtında görülmemişti. Bu, yepyeni bir keşifti. Bunu, bir Rus kimyageri yalnız Saki için bulmuştu. Saki, bunu tamamiyle öğrendikten sonra, bir otomobil gezintisinde Rus kimyageri öldürmüş, sır da kendisinde kalmıştı. Bu öyle bir sır idi, ki dünya kimyakerleri bir araya gelse çözemezlerdi. Şimdi bunun formülünü değil de, tatbikatını yalnız Harri biliyordu. Amerika casus teşkilâtını, Saki'den ilk defa bu buluş ile en mühim haberi aldığı gün, geri teşkilâtı âdeta paniğe uğramıştı.

* * *

Ormandaki kulübeden ayrılan jip'ler, doğru Tokyo şehrine girdiler. Bir aralık Saki, Harriye veda etti. Harri'nin bindiği jip Tokyonun sokaklarında kayboldu.

Halid onbaşı, hiç konuşmuyor, düşünüyordu. Doğrusu casusluk, onun aklına sığmayan bir işti. Bir haber çalmak, komşunun tarlasından meyve çalmaktan farksızdı. Harri, Halid Onbaşıyı bu işe sokmak için çok yorulmuştu.

— Merak etme, ben de senin gibiyim.. Hele bir yolunu bulalım.. İkimiz de kurtulacağız, Demişti.

Halid, şimdi bunları düşünüyordu. Saki:

— Halid, ne düşünüyorsun! dedi.

— Bir şey düşünmüyorum. Yorgunum..

— Şimdi gideceğimiz yerde dinlenirsin..

— . . . . .

— Anlıyorum, canın çok sıkkın.. Ama bu iş çok sürmiyecek..

Halid Onbaşı dudak büktü:

— Ne olacak?..

— İşlerimizi bitirdikten sonra rahata kavuşacağız.

Büyük bir kapının önünde durmuşlardı. Burası, Tokyonun en hareketli bir caddesi idi. Saki hızla jip'ten indi. Büyük bir kapı kendiliğinden açılmıştı.

Halid Onbaşı da arkasından indi. İçeri girdikleri zaman Halid Onbaşı şaşırdı. Bir anda, sağa sola koşuşan on beş kişi gördü. Hepsi o kadar telâşlı idi, ki.. Birbirleriyle konuşmadan gidip geliyorlardı.

Saki, Halide arkasından gelmesini işaret ederek yürüdü. İkinci kata

çıktılar. Büyücek bir odada genç bir kadın daktilo ile yazı yazıyordu.

Saki:

— Mati burada mı? diye sordu.

— Çağırayım..

Daktilo kız masasındaki düğmeye bastı. Bir dakika sonra kısa boylu bir Çinli içeri girdi.

— Bize banyo hazırla.. Yorgunuz. Üç saat sonra da uyandırırsın..

— Başüstüne..

* * *

Halid Onbaşı banyoyu yaptıktan sonra derin bir uykuya dalmıştı. Saki'nin sarsması ile uyandı. Casus kadını ilk bakışta tanıyamadı. Tanıdığı vakit de dudaklarını ısırdı. Saki Erkek elbisesi giymişti. Gülümsüyordu:

— Sefere çıkıyoruz.. dedi.

Bu söz:

— Haydi, kalk, hazırlan.. demekti.

Halid Onbaşı yatağından fırlayarak çabucak giyindi. Saki onun giyinişini seyrediyordu.

— Nereye gideceğimizi biliyor musun?

— Ben nereden bileceğim.

— Heyecanlı bir seyahat yapacağız. Bu binanın en büyük, en mühim adamlarını tanıyacaksın...

Bu sözler, Halidi hiç alâkadar etmiyordu. O, hep memleketini, anasını, babasını, karısını ve çocuğunu düşünüyordu.

— Çakmağın var mı Halid..

— Ben sigara içmem..

— Bundan sonra içeceksin.

Halid âdeta kızmıştı:

— Sevmiyorum..

— Gene sevme.. Fakat kullanman lâzım.. Bazen yakarsın.. Dumanları çıkar..

— Madem ki öyle istiyorsunuz öyle olsun..

Saki çantasından gümüş bir tabaka çıkarıp verdi. Bir küçük şişe de benzin verdi:

— Bunları iyi sakla..

KIZIL ÇİN KARARGÂHINDA

Saki ile Halid Onbaşı iki gün sonra Kızıl Çin karargâhına gitmişlerdi. Burada büyük bir çadırda kabul edildiler. Saki, onlara bir çok izahat verdi ve yeni emirler aldı. Çadırdan çıkıyorlardı. Harri ile karşılaştılar. Harri'nin göğsünde büyücek bir fotoğraf makinesi asılıyordu. Pek yorgun görünüyordu. Fakat zoraki sırıtıyordu.

Saki:

— Helo, Harri, benim eski dostum.. Nasıl memnun musun? diye selâmladı.

Harri de neşelenmiş gibi Saki'nin yanına geldi. Ellerini sıktı. Fakat dişlerini gıcırdatıyordu.

Halid de yaklaştı. Harri'nin elini sıktı. Harri'nin hali hakikaten gülünçtü ve acınacak halde idi. Halid, gülmemek için kendini güç zaptetti. Harri'nin Çinde telâşla resim çektiği günleri hatırladı. O zaman ne neşeli adamdı.

Beş on adım yürüdüler. Bu sırada Harri, pek çabuk, Sakiye bazı şeyler söyledi. O kadar hızlı söylüyordu, ki Halid Onbaşı bir kelimesini bile anlamamıştı.

— Bunları bildirdin mi?..

— Vakit bulamadım..

— Öyle ise ben bildiririm..

(Devamı var)

Macera Peşinde

MANDRAKE

BARDAKLARI DEĞİŞTİRDİLER. DARAN BARDAĞINI KALDIRDI. YAVAŞCA DUDAKLARINA GÖTÜRDÜ. FAKAT MANDRAKENİN YÜZÜ DEĞİŞTİ...

5.

MANDRAKENİN BİR EL İŞARETİYLE DARANIN KADEHİ PARÇA PARÇA OLDU..

DEMEK BENİ ZEHİR LEMEK İSTİYORDUN FAKAT NEDEN?

O ESNADA..

SÖYLE DARAN BENİ NİÇİN ÖLDÜRMEK İSTİYORDUN?

AH!

ONU HEMEN TEMİZLEMELİ.

MANDRAKE BAYILDI..

ONU BANA BIRAK İŞİNİ BİTİREYİM.

HAYIR! BEN HESABINI GÖREYİM.

RAVAK!

YAKALANDI HA? İŞTE BU GÜZEL!

MANDRAKEYİ HEMEN ZİNCİRE VURDULAR.. RAVAK KAZANMIŞTI..

HER ŞEY TAMAM.

ARTIK KURTULAMAZ DENİZE ATIN!

ARKASI VAR

Kanunsuz Şehir

(Baştarafı 2 nci sayfada)

Haydudun, karşısındaki devrilmiş masalardan birisine saklandığını farketmişti. Silâhını oraya çevirdi. Hem yürüyor, hem de ateş ediyordu. Tabancasının kurşunları, masanın üzerine yarım bir daire çizmişti. Haydut Bil, cezasını bulmuş delik deşik olmuştu.

Tom Harden, masanın arkasına yaklaştı. Yerde ufak tefek, pis yüzlü bir adam yatıyordu. Dışardakiler vaziyetin ne olduğunu anlamak için gazinonun kapısına bile yanaşamıyorlardı. Herkes:

— Zavallı kovboya yazık oldu, pek cesurmuş.

Diye üzülüyordu. Eski Şerif:

— Kendi belâsını kendisi aradı. dedi. İnsan, fazla atılgan olmamalıdır.

Lâfını tammalayamadı.

Tom Harden, ortalığı haraca ke sen Hopkins çetesi azılılarından Bil'i ayağından sürükliyerek gazinonun kapısından dışarıya çekmişti. Herkes, hayret içinde kalmıştı. Böyle bir netice beklemiyorlardı. Kovboy, Bil'in cesedini nahiye müdürünün önüne götürdü. Sonra göğsünden yıldızı çıkarıp uzattı.

Nahiye müdürü, uzatılan yıldızı kabul etmeyerek:

— Baylar, dedi. Size Leyk Sitinin yeni şerifini takdim ederim!...

Tom Harden, ilerliyerek:

— Teklifinizi kabul ederdim, fakat yarın buradan ayrılıyorum.

Dedikten sonra yıldızı şerife bırakıp uyumak üzere ağır adımlarla otele doğru yürüyüp uzaklaştı.

Milyoner Bir Amerikan Film Artisti Olabilirsiniz...

Dünyanın en büyük Amerikan Film şirketinin Türkiyeden istediği ilk Türk çocuk artistler okuyucularımız arasından seçilecek.

Bu büyük müsabakamıza katılabilmek için okuyucularımızın:

1. En geç 31 Ekim 1952 cuma gününe kadar mecmuamıza 2 lira göndererek 3 aylık abone almaları,

2. Bu abonelerin 18 yaşını geçmemeleri,

3. Halen herhangi bir okulun öğrencisi bulunmaları, şarttır.

Bu şartlara sahip olan okuyucularımız arasında evvelâ üç musabaka yapılacaktır:

1. "Zekâ oyunu" müsabakası,

2. "Foto" müsabakası,

3. "Kabiliyet" müsabakası..

"Zekâ oyunu" müsabakasında kazananlar "foto" müsabakasına katılacaklar, "Foto" müsabakasında kazananlar "Kabiliyet" müsabakasına girebileceklerdir.

Bu suretle; zeki, fotojenik ve kabiliyetli olmak vasıflarını üzerlerinde toplamış olan Türk çocukları İstanbula getirilerek son bir müsabakaya daha sokulacaklardır.

Bu müsabakayı da kazananlara Türkiyede çevrilecek bir filmde rol verilecektir. Bu filmde muvaffakiyet kazananlar Amerikaya götürüleceklerdir.

Bütün okuyucularımıza bu büyük müsabakamıza katılmalarını hararetle tavsiye ederiz.

Dikkat:

Okuyucularımıza, ilk sayılarımızın bütün yazılarını çok dikkatli okumalarını hatırlatırız. İlk "Zekâ oyunu" müsabakamızda bunun faydasını göreceklerdir. "Zekâ oyunu" müsabakası için önümüzdeki sayılarda geniş izahat verilecektir.

Şampiyonluk Maçı...

Baş tarafı 3 üncüde

Pier gözlerinde şüphe bulutları dolaşan sevimli yavrusunu candan kucakladı. Derin derin öptü, sanki bir daha öpemiyecekmiş gibi.

Sonra karısına dönerek:

— Bahse girdiğinize pişman olmayın sakın. Az evvel söylediklerimi de unutun. Onbeş dakika sonra maça çıkacağım ve şampiyon olarak da minderden ineceğim.

Pier, karısile çocuğu odadan çıkar çıkmaz, derhal masanın başına geçti. Yazdığı birkaç satırı bir zarfa koydu.

Her iki boksör el sıkışıp köşelerine döndüler. Pier, ringin önündeki koltuklarda oturan karısile çocuğuna baktı. Onlar da salondakiler gibi el çırparak:

— Pier, Pier diye haykırıyordu. Bu sesler, Vallas taraftarlarının avazelerine karışıyor, karışıyordu.

Gonk vurdu. İki boksör de tahminlerin hilâfına birbirlerini deneyen birkaç yumruktan sonra atak döğüşmeğe başladılar.

Sekizinci raundda bir ara Pier yediği sağ kroşe ile oldukça sarsıldı, bunu Vallasın solu ve sağı takip etti...

Vallasın yumruklarından bunalmış bir halde iplere yaslanırken gong imdadına yetişti. Pier köşesinde yüzüne serpilen sularla biraz ürperdi. Uğultu arasında kulaklarına ince bir ses geldi. Bu oğlu Pol'ün sesiydi.

— Haydi baba! diye bağırıyordu.

Gorgun vurmasıyla ayağa kalkması bir oldu. Yerini bulamıyan bir sağ direk attı. Onun peşinden sol'u yapıştırdı. Vallas bir an sendeledi. Pier mütemadiyen solunu kullanıyordu.

Halk galeyana gelmiş ayağa kalkmıştı. Pier sanki bir makinâ olmütemadiyen sol yumruk atıyordu.. muştu. Üstelik Vallası sağına almış Vallas yere düştü, derhal kalktı.

— Pier bu raundu kaçırma! diye taraftarları bağırıyordu. Hakikaten Vallasın hali perişandı. Pier motor gibi çalışıyordu.

Karısı ve çocuğu Fransadan kalkıp gelmişlerdi. Üstelik, şampiyon olamaz diye onlarla alay da etmişlerdi. Bu düşünceler altında Pier şimdi Vallası karşısında çok ufalmış görüyordu. Vurdukça küçülüyordu sanki. Bir sol daha attı. Sonra rakibi yere düştü. Ortalık birbirine karıştı. Havada şapkalar uçuşuyordu. Vallas nakavt olmuştu. Fakat bu sırada bir silâh sesi duyuldu. Sonra hakemin, dünya şampiyonu ilân ettiği Pier bir külçe gibi minderin üzerine yığıldı. Sol tarafından kan akıyordu.

Hastahanenin holünde kucağında Pol olduğu halde hıçkırarak ağlıyan Janetin yanına Pierin masörü yaklaştı:

— Affedersiniz dedi. Şampiyon ilân edildiği zaman size verilmek üzere M. Pier bir mektup bırakmıştı.

Janet göz yaşlarını tutmağa çalışarak, üsratle mektubu açtı.

"Sevgili Janetciğim

Sizden bir saat evvel otelime iki kişi gelmişti. Benim üzerime çok para oynandığını ve bu parayı kaçırmamak için de benim mutlaka yenilmemin icap ettiğini söylemişlerdi. Aksi takdirde minderden sağ inemiyeceğimi ilâve etmişlerdi. Biliyorum, bu gangsterlerin şakası olmaz. Siz gelmeseydiniz, maçın sonuna kadar Vallası idare edecek ve sayı hesabıyla kaybetmeğe çalışacaktım. Lâkin sizin önünüzde hele bir şampiyonla döneceğini Fransadakilere vaad ettiğini öğrendikten sonra bunu yapamazdım. Onun için bu mektubu yazdım. Şampiyon olmak azmi ile ringe çıkıyorum. Gangsterin sözlerinde durup beni öldüreceklerini bildiğim için hepinize kucak kucak öpücükler, Pol büyüyünce bunu ona da anlat ve işte baban böyle bir adamdı de! Pier'

Amelikat odasının kapısı açıldı. Janet deli gibi o tarafa koştu. Operatörün ellerinden tutup onu sarsıyordu:

— Nasıl, nasıl rica ederim, konuşun, kurtuldu mu?

— Biraz sakin olun, kurşunu çıakrdık, yarası ağır. Hayatını kurtardık sayılır ama, bundan sonra döyüşemez!.. Tr—

BAYTEKİN VE KRALİÇE ALA

5

SULARIN AKINTISINA KARŞI KOYMAĞA ÇALIŞAN KRALİÇE ALA.

SON KUVVETİNİ KULLANIRKEN BAYTEKİN YETİŞTİ. ÇELİK GİBİ KOLLARINI ALA'NIN BELİNDEN DOLAYARAK BERABERCE YÜZMEĞE BAŞLADILAR

SAHİLE ÇIKTIKLARI VAKİT, KRALİÇE YARI BAYGIN BİR VAZİYETTEYDİ...

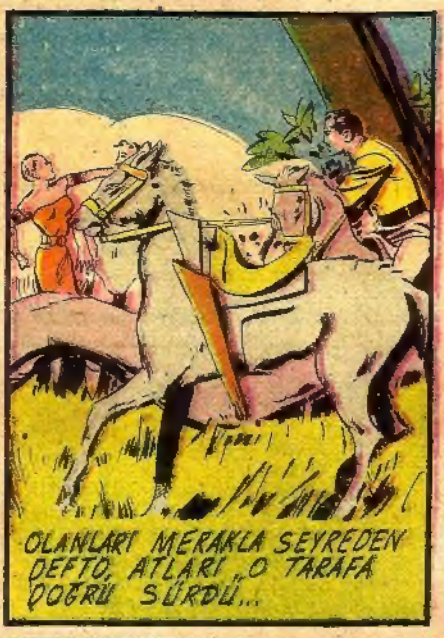

OLANLARI MERAKLA SEYREDEN DEFTO, ATLARI „O TARAFA DOĞRU SÜRDÜ...

BAYTEKİN, ARTIK BURADA DAHA FAZLA KALMANIN DOĞRU OLMAYACAĞINI SÖYLEYECEKTİ Kİ...

BİRDEN, ORTALIĞI... MÜTHİŞ BİR GÜRÜLTÜ VE AYDINLIK KAPLADI...

HEPSİ OLDUKLARI YERDE SARSILIP KALDILAR. KRALİÇE ALA ACI BİR ÇIĞLIK ATARAK:
— MAHVOLDUM! DEDİ SONRA

— BU PAULA'NIN İŞİDİR, ONU MUTLAKA BULMALISIN BAYTEKİN! DİYE İLAVE ETTİ.

ARKASI VAR

ÇİZGİ DİYARI İÇİN ZAMANGEZGİNİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR.